

Sygn. akt: I C 37/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko S. O.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej S. O. kwoty 39,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 896,88 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż umową cesji z 12.08.2016 r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej od (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z treścią stosunków prawnych łączących pozwaną z wierzycielem pierwotnym, na podstawie zawartej z pozwaną umowy zostały wystawione dokumenty księgowe, które stanowią podstawę powództwa. Dochodzona pozwem kwota stanowi skapitalizowaną należność odsetkową wynikającą z sumy odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od następnego dnia od dnia wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych oraz ich wartość do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu, tj. 26.10.2016r. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej w kwocie 896,88 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dalej wskazał, że wystąpił o zapłatę należności głównej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, żądanie pozwu w (...) nie obejmowało należności ubocznych w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Konieczność rozdzielenia dochodzenia roszczenia wynika z nieprawidłowości w działaniu systemu, który nie został dostosowany do zmian Kodeksu cywilnego obowiązujących od 1 stycznia 2016r.

Pozwana nie stawiła się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12.08.2016 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. umowę przelewu wierzytelności. Na liście dłużników

stanowiącej załącznik do umowy cesji została wskazana S. O. oznaczona identyfikatorem (...) z należnością główną w kwocie 896,88 zł. Jako dokument księgowy dotyczący zadłużenia wskazano dokument oznaczony numerem (...) z datą wymagalności 04.03.2016r. i kwotą do zapłaty 896,88 zł.

(dowód: umowa k. 6, wyciąg z listy dłużników – k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiejkolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał nabycia spornej wierzytelności, ani jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających fakt zawarcia oraz treść umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda.

Przedłożona przez powoda umowa sprzedaży wierzytelności z 12.08.2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem sprzedaży miały być wierzytelności szczegółowo określone w wykazie na płycie CD, stanowiącej załącznik do umowy. Załącznik ten nie został jednak przedstawiony. Do pozwu dołączono obejmujący jedynie przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako „Wyciąg z listy dłużników”. Wydruk ten został poświadczony za zgodność zawartych w nim danych „z danymi znajdującymi się w bazie danych z płyty DVD/CD (załącznik do umowy cesji) przez występującego w sprawie pełnomocnika profesjonalnego powoda, jednak obowiązujące przepisy nie zawierają umocowania do dokonywania przez pełnomocnika profesjonalnego w/w czynności, w szczególności poświadczenie takie nie nadaje waloru dowodowego. Podkreślić również trzeba, iż w/w wyciąg sporządzony został jednostronnie przez powoda, dla celów niniejszego postępowania, a zatem jego moc dowodowa jest znikoma. Z tych też względów nie można przyjąć, że przedstawiony przez powoda wydruk wykazuje istnienie wierzytelności pozwanej wobec wierzyciela pierwotnego.

Powód nie wykazał, aby pozwana zawarła z wierzycielem pierwotnym wskazaną w pozwie umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w szczególności nie przedłożył w/w umowy. Nie wykazał tym samym, aby pozwana z wierzycielem pierwotnym łączył jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy. Nie został także przedłożony dokument, z którego ma wynikać zobowiązanie pozwanej do zapłaty na rzecz wierzyciela pierwotnego kwoty 896,88 zł z datą wymagalności 04.03.2016r.

Dodatkowo wskazać należy, że dochodzona pozwem kwota stanowi sumę skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od następnego dnia po dniu wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych. Powód nie przedłożył jednak tych dokumentów księgowych, w związku z czym nie jest możliwe zweryfikowanie, czy dokumenty takie w ogóle zostały wystawione, a tym bardziej, czy należności w nich stwierdzone mają oparcie w zawartej przez strony umowie. Z tych samych przyczyn nie jest również możliwe zweryfikowanie, czy powód w sposób prawidłowy ustalił wysokość dochodzonych pozwem skapitalizowanych odsetek. Brak jest także możliwości weryfikacji choćby w najmniejszym stopniu, czy należność główna, od której powód domaga się odsetek, faktycznie istnieje.

Dalej należy wskazać, że dowodem istnienia roszczenia nie jest także przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 21.10.2016r. (k. 8). W szczególności powód nie przedstawił dowodu jego doręczenia pozwanej, ani dowodu uznania przez pozwaną wynikającego z niego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki

prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012 r.).

Nie można było również uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy beczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości, co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.